

Jensen (Gørding): Vi ved alle, at den første Ædruelighedskommission, nedsat i Juni 1903 med Landstingets nuværende Formand, C. Th. Zahle som Leder, havde mange Vanskeligheder at overvinde, før det til sidst gennem Fællesudvalg lykkedes at gennemføre Loven af 10. Maj 1912. Denne betød et betydeligt Fremskridt, ikke mindst fordi Bevillingerne nu tidsbegrænsedes og antalbegrænsedes og de kommunale Raad fik afgørende Indflydelse paa Bevillingernes Givelse. Allerede den 16. Juli 1914 nedsattes den anden Ædruelighedskommission, bestaaende af 16 Medlemmer foruden Formanden, Dr. jur. Ussing. Karakteristisk for den første og den anden Ædruelighedskommission var, naar man læser Personlisten igennem, at Erhvervene i ingen af disse var i nævneværdig Grad repræsenteret. Disse var Ædruelighedskommissioner og kun dette. Noget andet gælder den nuværende Kommission; den kaldes nu ogsaa en Alkoholkommission, og dens Arbejde er flyttet til Handelsministeriet. Erhvervene er meget talrigt repræsenteret, og man ser ogsaa, at dette giver sig Udslag i den afgivne Betænkning; men dette staaer vel ogsaa i nogen Grad i Forbindelse med de store økonomiske Interesser, Staten efterhaanden har faaet i Alkoholnæringen.

Af disse forskellige Grunde maa det forelagte Lovforslag, der meget nøje følger Alkoholkommissionens afgivne Betænkning, siges, ogsaa set fra Ædruelighedssynspunktet, at være nogenlunde tilfredsstillende, alt dog under Forudsætning af, at Autoriteterne saa ogsaa sørger for, at Loven overholdes, at Tilsynet med Lovens Overholdelse bliver langt mere effektivt end hidtil. Der er sikkert god Grund til at yde Alkoholkommissionens Ledelse og i lige saa høj Grad Kommissionens Sekretariat en varm Anerkendelse af og Tak for den langt klarere Affattelse, mange af den nye Lovs Paragraffer vil faa, et Forhold, der forhaabentlig i Fremtiden vil forskaane baade Administrationen og vel ogsaa Domstolene for meget Arbejde. I Kommissionens Betænkning Side 11 gøres der opmærksom paa, at Alkoholkommissionen ligesom den anden Ædruelighedskommission maa lægge særlig Vægt paa, at man drager Omsorg for betryggende Valg af den næringsdrivende og effektiv Kontrol med Personalet, samt for at Bevillingernes Antal er passende. Den nuværende Kommission har yderligere haft sin Opmærksomhed rettet paa Overbevillingsnævnsens Virksomhed, Lukketiden, Forsamlingshusene samt Handelen med stærke Drikke, og Betænkningen slutter dette Af-

snit med: men sidst, men ikke mindst Lovens Overholdelse og Gennemførelse i Praksis.

Navnlig den sidste Passus finder jeg særlig Grund til at understrege. At den samlede Kommission har givet denne sin fulde Tilslutning, er, saa vidt jeg har forstaaet det, en af Hovedgrundene til, at f. Eks. Kommissionens Ædruelighedsmedlemmer har sluttet op om adskilligt, som det ellers ikke vilde have været let for dem at tage. Ingen vil vel paastaa, at den nuværende Beværterlov blot nogenlunde overholdes, f. Eks. med Hensyn til ikke at skænke for berusede eller for Personer under 18 Aar, for blot at nævne et Par enkelte Ting. I den nuværende Beværterlov staaer, at det er forbudt at skænke for kendeligt berusede, et Udtryk, som i Lovforslaget er rettet saaledes, at Ordet „kendeligt“ er udgaaet, altsaa en Skærpelse af Loven, som jeg noterer med stor Tilfredshed.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg ikke gaa meget stærkt i Detailler, men kun anføre ganske enkelte Bemærkninger.

Med Hensyn til § 2, Punkt 9, maa det kræves, at den, der ønsker Adkomst paa Bevilling til at drive Beværtning eller Gæstgiveri uden stærke Drikke, maa forpligte sig til ikke selv at nyde stærke Drikke. Allerbedst var det selvfølgelig, at Beværteren selv var Afholdsmand. Endvidere burde de bevilgende Myndigheder drage Omsorg for, at der ikke gaves flere Bevillinger, end der var Udsigt til kunde eksistere paa lovlig Vis.

Jeg kunde ønske, at Bevillingerne, der er omtalt i § 4, blev ensartede for hele Landet, f. Eks. gaves paa 5 Aar, ikke som nu i mindst 5 eller højst 8 Aar. Jeg synes, at her tiltrænges Ensartethed.

Dernæst kommer jeg til § 12, der handler om Købstadreglerne. Jeg finder det urimeligt og betragter det som et stort Indgreb i det kommunale Selvstyre, naar det gøres muligt at indføre Købstadregler, selv om der andetsteds i Loven bestemmes, at der først efter 5 Aars Forløb kan finde en Ændring Sted i den ved en Kommuneafstemning truffne Afgørelse. Endvidere unddrages herved Handelen med stærke Drikke fra Kommunalraadens Afgørelse. Rundt omkring i vort Land har vi i de senere Aar haft talrige Eksempler paa disse Forhold. Alkoholkapitalens Veje er mange og ofte dunkle, men derfor ikke mindre underfundige. Vi erindrer alle nu afdøde Vanderveldes Ord herom: „Alkoholkapitalismen er den modbydeligste af al Kapitalisme, fordi den spekulerer i Men-